

Въ другитѣ окрѣзи (Сливенски, Вратчански и Софийски) народътъ неможалъ да възстане, защото не билъ готовъ — нѣмалъ оружие, барутъ и куршуми.

Христо Ботевъ, като се научилъ отъ Влашко, че народътъ въ България възстаналъ, миналъ Дунава съ голѣма чета и тръгналъ къмъ Вратца. Обаче турски войски и башибозуци се стекли върху че-

Цанко Дюзтабановъ

Тотю Ивановъ

Габровски войводи.

тата и следъ голѣми и кървопролитни боеве сполучили да я разпрѣснатъ. Войводата Христо Ботевъ юнашки загиналъ на Балканския връхъ Вола, близо до Вратца.

Хванатитѣ живи главатарии на възстанието били осждени и обесени отъ турцитѣ, а редницитѣ пратени на заточение въ Мала Азия.

Турцитѣ потушили българското възстание съ голѣми безчовѣчия: убивали жени, деца, старци; грабили имота, палили и изгаряли селата, осквернявали църкви и манастири.